

[Hauge.]

Venstres hele Stilling er præciseret. Thi der er ikke knyttet noget handelspolitisk Formaal til, saaledes som foreslaaet, at udelukke Smør, Æg, Flæsk, Kød o. s. v. fra Frilisten, altsaa fra fri Import. Venstres Forslag gaar ud paa at nægte al anden Produktion end Landbrugsproduktion en Beskyttelse. Industrien og de i Industrien beskæftigede Arbejdere nægtes den Beskyttelse, som man nu vil give Landbruget paa den mest effektive Maade, ved simpelt hen at forbyde Import af Varer. Man oprettholder til Fordel for Landbruget den krasseste Protektionisme, som tænkes kan, nemlig Importforbud, og saa foregiver man endda, at man vil fri Handel og fri Prisdannelse og lavere Priser for det stakkels forbrugende Publikum.

Jeg skal ikke gøre nogen som helst Indvending imod Landbrugsbeskyttelsen, jeg skal ikke gøre nogen Indvending mod den Beskyttelse, som er tildelt Sukkerroedyrkerne eller Kartoffeldyrkerne, der leverer deres Kartoffler til Kartoffelmelsfabrikerne, eller Kød-, Smør-, Flæske-, Oste- eller Ægproduktionen. Jeg billiger tilmed, at der sikres Landbruget en højere Pris i Danmark for Smørret, for Sukkeret, for Kartofflerne og saa fremdeles, end den, der under visse Forhold kan opnaas paa Verdensmarkedet. Men der maa være samme Ret for Industrien og for Industriens Arbejdere, for alle andre Arbejdere, som den, man vil praktisere til Fordel for Landbrugserhvervet. Men Venstre vil aabenbart ikke øve Ligeret, det viser dets Forslag tydeligt nok. Venstre vil dele Befolkningen og skaffe en Fordel for den ene Part paa den andens Bekostning.

Det af Venstre stillede Forslag til Lov om visse handelspolitiske Foranstaltninger er saaledes karakteristisk for netop Venstre. Det svarer nøje til den demagogiske og uredelige Stilling, som Partiet efterhaanden har bragt sig selv i. Forslaget bestaar nok af 7 Paragraffer, men dets Indhold kunde rummes i mindre end saadanne 7 smaa Paragraffer. Det gaar nemlig kort og godt ud paa, at der nedsættes et 16 Mands Erhvervsudvalg, som faar Ret til alene at bestemme om, hvorfra der skal indføres Varer til Danmark; den ansvarlige Regering har intet dermed at gøre, den har blot at parere Ordre.

I den Betænkning, som Venstres Udvalgsmedlemmer har affattet, findes der foruden andre besynderlige Ting bl. a. følgende, som jeg vil tillade mig ganske kort at citere: „Dansk Erhvervsliv skal sikres

en virkelig Medbestemmelsesret, naar der skal træffes Aftaler vedrørende vor Handelspolitik med Udlandet. Den fornødne Regulering af samtlige herhenhørende Foranstaltninger fjernes fra det nuværende administrative Tusmørke og lægges ind under Rigsdagens Kontrol.“

Det, Venstre her har angivet som Ledemotivet, er urigtigt fra Ende til anden. Der er ikke i Venstres Forslag Tale om at give dansk Erhvervsliv en virkelig Medbestemmelsesret, naar der skal træffes Aftaler vedrørende vor Handelspolitik med Udlandet. Det, Venstres Forslag gaar ud paa, er simpelt hen lige det modsatte. Al Magt med Hensyn til Landets Handelspolitik lægges i et vilkaarligt valgt 16 Mands Udvalg, der vil være uden Forudsætning for at erhverve sig Landets Tillid som bestemmende Myndighed. Der er heller ikke Tale om at fjerne de Foranstaltninger, der skal træffes, fra et „administrativt Tusmørke“ og lægge dem ind under „Rigsdagens Kontrol“. Rigsdagen faar, som jeg allerede har paavist, efter Venstres Forslag ikke nogen Art af Kontrol med det, som har afgørende Betydning. Venstre stiller baade Rigsdag og Regering uden for det hele og overlader Erhvervslivet og dermed Samfundet til den Skæbne, som et uansvarligt og vilkaarligt og tilfældigt valgt Udvalg paa 16 Mand finder for godt at berede det. Hvad dette Udvalg finder paa at iværksætte af Importregulering, skal være Lov uden Hensyn til, hvad Regering eller Rigsdag maatte mene.

Forslaget er maaske stridende mod Forfatningen, men jeg ønsker det ikke afvist af den Aarsag. Det fortjener nemlig at blive præsenteret som Venstres Indsats for at naa frem til en dybtgaaende og gennemgribende Ændring i Danmarks økonomiske Politik, som Venstres Indsats for at naa til Frihandel. Det er en Indsats, som er lige saa fjernt fra det, som er muligt, som Venstres agitatoriske Fremfærd over for den gældende Valutaordning er fjern fra al saglig Kritik, ikke mindst med Henblik paa, at det var Venstres Førstemand, der krævede denne Valutaordning gennemført i 1932, i en Tid, da de handelspolitiske Forhold var præcis, som de er nu, i Retning af Vanskeligheder og manglende Handlefrihed med Hensyn til vor Eksport og Import.

Knud Kristensen: Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hauge, var meget indigneret over det Ændringsforslag, Venstre har stillet, og paatalte de stærke Udtryk, jeg havde brugt, og jeg øn-